

عنوان مقاله:

تئوکراسی در دریاچه ارومیه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مخاطرات طبیعی و بحران های زیست محیطی ایران، راهکارها و چالش ها (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

داوود حسن دوست فرخانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی منطقه ای و آمایش سرزمین، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

جغرافیا به عنوان یکی از قدیمی ترین رشته های علمی شناخته شده میباشد که تقریباً 2300 سال قبل برای اولین بار اراتستن دانشمند یونانی کلمه جغرافیا را بکار برد. در جنگی از تعاریف جغرافیدانان پیشین و عصر حاضر به حق اولین تعریف از جغرافیا چهاراژه شده از سمت اراتستن میباشد قابل تامل است؛ اراتسن جغرافیا را به عنوان مطالعه زمین به عنوان جایگاه انسان معرفی میکند. در همتنیدگی پدیه های انسان ساخت و طبیعی که در سطح زمین پدیدار میشوند هسته و علت وجودی جغرافیاست. در سطحی بالاتر از دید عامه، دیدی فلسفی نیاز است که بتوان به مفهوم ناب جغرافیا پی برد، به عبارتی نگرستن با شیوهی فلسفه جغرافیایی میتواند در نگرش و جهان بینی ما تغییر ایجاد کند و ثانیاً تخریب در همتنیدگی را برای ما روشن کند و نهایتاً ایده های درخور و شایسته، برای بهبود این عدم تعادل و تخریب را پیشنهاد دهد. یکی از بی شمار عدم تعادل های ایجاد شده متاسفانه خشک شدن دریاچهی ارومیه میباشد؛ از این رو ما برآن شدیم تا با دید فلسفه جغرافیایی موضوع خشک شدن دریاچه ارومیه را بررسی کنیم. روش تحقیق از نوع اسنادی و کتابخانه ای و با دیدی فلسفی نگاشته شده است. نتیجه تحقیق حاکی از این است عدم تعادلات ایجاد شده از جمله خشک شدن دریاچه ارومیه بخاطر زیاده خواهی انسان میباشد و تنها راه بهبود وضعیت، تغییر در نگرش به جهان یا به عبارتی تغییر در جهان بینی میباشد

کلمات کلیدی:

جغرافیا، فلسفه، فلسفه جغرافیا، دریاچهی ارومیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/548901>

